

»Oddajni listek.« Obenem s kuverto pa dobi vsak volilec še dve stvari: uradno glasovnico in bel prazen list papirja. Kdor dela v obratu, ki ima manj kakor 20 delavcev in je od tega obrata do poslovalnice Okrožnega urada samo 5 km ali manj, mora iti sam k poslovalnici Okrožnega urada in tam dvigniti kuverto z glasovnico. Poslovalnice so n. pr. v Mariboru, Ptuj, Celju, Slovenjgradcu, Sošanju, Konjicah, Murski Soboti. Opozorite v takih krajih naše ljudi, da gotovo gredo po kuverte z glasovnicami; s seboj naj vzamejo delavsko knjižnico ali domovnico ali krstni list, da se izkažejo.

Kdor je oddaljen od poslovalnice nad 5 km, dobi glasovnico ali po pošti ali pa mu jo dostavi uradnik poslovalnice v njegov obrat (nad 20 delavcev).

Kaj dene vsak volilec ali volilka v kuverto? Vsak volilec (volilka) naj dene v kuverto dve stvari: 1. uradno glasovnico (ki je obenem legitimacija) in 2. glasovalni listek za listo Jugoslovanske strokovne zveze v Ljubljani. Te glasovalne listke dobite pri naših zaupnikih in krajevnih organizacijah. Ako pa bi ne dobili takih glasovalnih listov, naj vsak volilec na beli list sam napiše besedilo: »Glasujem za listo krščansko-socialnega delavstva, katere nositelj je Franc Terseglav, urednik v Ljubljani, in katero je predložila Jugoslovanska strokovna zveza v Ljubljani.«

Zaprte, pravilno opremljene kuverte naj izročijo volilci in volilke našim zaupnikom. To se mora zgoditi takoj.

V nekem kraju mariborskega okrožja se je zgodilo, da so zahtevali socialistični agitatorji, naj volilci takoj oddajo glasovnice njim in naj jih ne nosijo iz obrata domov. Teko bodo prišli neupravičeno do glasovnic. Nevarnost preti, da bi mnogo naših zavednih volilcev nasledlo takim volilnim sleparijam, ako pravočasno ne opozorimo na to.

Volilci! Pomnite, kako skrbijo za Vas socialistični voditelji pri bolniških blaginjah, kako slaba je uprava poslovalnic Okrožnega urada za zavarovanje delavcev! In vendar so bili tukaj socialisti neomejeni gospodarji. Kdo še naj mmo prenaša te neznosne razmere? Komu je mar lastni blagor in usoda Delavske zbornice ne more in ne sme držati roke križem, marveč mora iti na delo, da pridejo do veljave vsi glasovi naših delavskih vrst, da znaga lista naše Jugoslovanske strokovne zveze in da preneha nasilje in strahovlada gotovih socialističnih stranic.

To je naš poziv vsem našim volilcem in volilkam, da v prihodnjih dveh tednih storijo svojo dolžnost in da znaga naša volja.

Delavci-volilci za Delavsko zbornico, kojih obrati ležijo v občinah: Sv. Peter, Kamnica, Lajtersberg, Krčevina, Studenci, Pobrežje, Razvanje, Radvanje in Tezno! Ako je v Vašem obratu manj kot 20 delavcev, morate dvigniti glasovnice sami osebno, ali pa Vam lahko kdo drug dvigne z overovljenim pooblastilom pri ekspozituri Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Mariboru, Slomškov trg št. 6 (pri stolnici). Glasovnice dobite ob delavskih med 12. in 13. uro ter med 18. in 20. uro; ob nedeljah pa med 9. in 12. uro dopoldne do vstetega 27. januarja t. l. Kot legitimacija se smatra domovnica, delavska knjižica ali krstni list upravičenca.

Županom in zaupnikom SLS

Od 1. do 31. januarja se uradno popravljajo volilni imeniki. Vpišejo se s sklepom vsi, ki imajo volilno pravo.

Tedaj je vstal Trzan.

»Pojdiva, gospod Filander! Skupno ga poiščeva in pripeljeva domov.«

Ine je sicer nekoliko ugovarjala, češ, gosta se ne sme nadlegovati. Pa le bolj iz vljudnosti. Trzan in Filander sta se koj odpravila.

Gospoda profesorja ni bilo ne v hiši ne na vrtu. Nihče ni vedel zanj. Le to je pravila Barbara, da ga je videla iti po vrtu in proti gozdu.

Tja sta se napotila tudi Trzan in Filander.

Za Trzana je bilo iskanje malenkost. Saj je bil vso mladost v šoli divje džungle, njegovi čuti so bili še vedno ostrti.

Kmalu je našel sled in dejal:

»V četrto uri ga bova imela, se nama torej prav nič ne mudi. In če dovolite, gospod Filander, vas bom potem poprašal o neki zadevi, ki mi je že dolgo v mislih. — Ali vas smem nadlegovati?«

»Prosim, gospod Trzan! Zelo bom vesel, če vam morem koristiti. Saj veste, vaš dolžnik sem —. Če le sledi ne bova izgubila!«

»Ne bojte se! Sled se dobro vidi. Sicer bova pa gospoda profesorja kmalu navohala.«

»Navohala —? Hm —! Kako mislite to, gospod Trzan?«

»Navohala! Čisto enostavno. — Torej če dovolite, gospod Filander, vas bom sedajle nekaj vprašal. Se še spominjate tistih treh kostenjakov, v moji koči, doli na robu džungle? Pokopali ste jih blizu koče, kajne?«

»Čisto natančno se jih spominjam, gospod, zelo natančno!«

»Gotovo ste si jih pred pogrebom dobro pogledali. Učen človek ste, vi in tudi gospod profesor, pa ne dvomite, da so vaju kostenjaki zanimali.

vico, izbrlejo se umrli in oni, ki so volilno pravico izgubili.

Katere spremembe morajo občinski uradi v imenikih izvršiti?

Župan, ozir. občinski urad je po določenih zakona o volilnih imenikih čl. 2 dolžen vpisati uradno — torej brez reklamacije — v stalni volilni imenik vse tiste moške, ki dosedaj niso bili vpisani, so stari vsaj 20 let, so naši državljani ali pa Slovani po jeziku in plemenu ter bivajo 6 mesecev v občini. 6 mesečno bivanje zadostuje sedaj za obojne volitve, državnoborske in občinske in je zato odslej predpisan samo en volilni imenik! Poleg teh se vpišejo v volilni imenik še vojaki, ki so pred sklepom uradnega popravka volilnega imenika (to je pred 31. januarjem) odslužili vojaški rok, pa tudi tisti, ki se bodo do dne 31. decembra tega leta vrnili iz vojaške službe. Druga naloga župana je, da črta iz stalnega volilnega imenika vse mrtve in take, ki že več ko 6 mesecev ne bivajo več v občini.

Kako izvrši občinska komisija popravilo?

Popravljanja ne sme izvršiti župan ali tajnik sam, temveč v ta namen od odbora izvoljena komisija, ki sestoji iz župana in najmanj 2 odbornikov. Na podlagi sklepa se vpišejo sklenjene spremembe v stalni volilni imenik pod zadnjo uradno potrditev okrožne sodnije, in sicer natančno tako, da se imenik takorekoč nadaljuje. Navedena mora biti sklepna tekoča številka; število volilcev mora biti navedeno s števkami in z besedami; naveden mora biti tudi dan vpisa; podpisan mora biti župan in vsaj 1 odbornik; sicer je vpis nepopolen in se zavrne.

Se ni vse!

Toda vse izvršeno je še nepopolno in nima veljave ter se ne potrdi, ako ni o seji posebnega zapisnika, ki mora imeti tudi v sklepu datum, pečat in podpise župana in dveh odbornikov.

Kaj storiti z zapisnikom in popravljenim imenikom?

Popravljeni volilni imenik in zapisnik pošlje župan uradno med 1. in 5. februarjem okrožni sodniji.

Ali je treba k uradnim popravkom dokumentov?

K uradnim popravkom volilnih imenikov ni treba priložiti na okrožno sodnijo nobenih dokumentov. Zadostuje uradni občinski zapisnik.

Opozorilo županom in zaupnikom SLS!

Opozarjamo naše župane in zaupnike SLS, da v vsaki občini strogo natančno izvršijo uradno popravilo volilnih imenikov. Na dan volitev se je pokazalo, kdo je pomotoma izpuščen in kdo je pomotoma vpisan. Kjer se je bati, da nasprotni župan ne bi izvršil uradne poprave, naj vsak prizadeti volilec to sam zahteva od župana. Če pa župan tega noče storiti, zahtevajte od okrožne sodnije (v Mariboru, ozir. v Celju), da vas vpišejo.

Po členu 15 zakona o volilnih imenikih je ostro kazniv z zaporom več mesecev, kdor namenoma in vedoma ne bi opravil uradnih popravkov.

Preberite si knjižico: »Kako pravilno sestavljati in popravljati volilne imenike« str. 9—15. Knjižico smo lani poslali vsem županstvom in krajevnim organizacijam SLS.

Povejte, ali ste našli kaj posebnega na katerem izmed njih?

Gospod Filander je obstal in srepo pogledal Trzana.

»Zakaj vprašate?«

»Zame je zadeva jako važna. Vaš odgovor utegne pojasniti veliko, dosedaj nerešeno skrivnost. Ze par mesecev sem se bavim z nekim vprašanjem, ki je v tesni zvezi s kostenjaki. Ustvaril sem si o njih svoje posebno mnenje. Potrebujem pa še trdnih dokazov. In te mi naj poda vaše strokovno naziranje. Zato prosim da mi daste kar najbolj vesten odgovor na tole vprašanje. Ali so bili tisti trije kostenjaki, ki ste jih v koči našli, — vsi res človeški kostenjaki?«

»Ne!« je odgovoril gospod Filander brez pomisleka.

»Najmanjši kostenjak, tisti, ki smo ga našli v zibelki, je bil kostenjak gorilnega mladiča.«

»Gotovo —?«

»Gotovo! Prav točno se še spominjam, da sva ga z gospodom Porterjem natančno pregledala, posebno lobanjo. Kakor veste, se bavi gospod profesor s prazgodovino človeštva. Prvovrsten strokovnjak je v takih vprašanjih. Koj so se nama nekatere posebnosti na lobanji zdele sumljive. Iskala sva dalje in ugotovila to, kar sem vam že povedal. Hotel sem obvestiti tudi gospoda Claytona, pa profesor Porter ni dovolil. Zato tudi danes še nihče ni zvedel, kaj sva našla.

Ampak, če vas smem vprašati, zakaj pa —?«

»Hvala lepa, gospod Filander, za natančni odgovor! mu je segel v besedo Trzan ter vlekel zrak skozi nosnice. »Ali kaj navohate?«

Filander je vohal po zraku na vse strani, majal z glavo in dejal:

»Seveda! Sveži gozdni zrak, po smolni diši in po trohnbni. Nič posebnega —!«

ZA VERO OČETOV.

Najdražja svetinja našega naroda je sveta katoliška vera. Po njej smo postali člani katoliške Cerkve in smo vstopili v krog kultiviranih krščanskih narodov. Njo imamo zahvaliti za najlepše naše kreposti, da celo za svoj narodni obstanek. Ali ni tedaj naša najsvetejša dolžnost, da sveto katoliško vero zvesto čuvamo, po njej živimo ter jo branimo pred sovražniki? Zato bomo v novem letu pod gornjim naslovom prinašali članke, ki naj okrepijo našo versko zavest in naj pospešujejo pravo versko življenje ob enem pa nas učijo, kako lahko uspešno branimo vero in odbijamo napade na njo. Prispevki so nam vedno dobrodošli.

Naši verski listi.

Ob začetku novega leta smo. Sedaj si naročimo različne liste. Med temi ne smejo manjkati naši verski listi.

Tu je naprvm mestu ljubki »Glasnik presv. Srca Jezusovega«, ki že 25. leto izhaja v Tiskarni sv. Cirila.

V Ljubljani, v Jugoslovanski tiskarni izhaja že 24. leto »Bogoljub«, list za naše družine in obenem glasilo naših mnogostevlnih Marijinih družb. Letošnja 1. številka je izšla s krasno ovojno Marijino podobo in z izborno vsebino. Ko si list vzela v roko, ga ne moreš odložiti, dokler ga nisi prečital. Ta list bi rad vse Slovence vnel in ogrel, za našo brezmadežno mater Marijo, da bomo Slovenci v resnici narod Marijin. Blagi namen se nam posreči, ako ga bodo sprejele vse naše družine. Stane letno 20 D in se naroča pod naslovom: Uprava »Bogoljuba« v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna.

Noben tretjerednik ne sme biti brez lista »Cvetje iz vrto sv. Frančiška«, ki že 42. leto vzgaja Slovence za nebesa in jih vnema za prelepi vrst sv. Frančiška Asiškega, čegar 700 letnico smrti bom oletos obhajali. Naročiš ga za 10 D pod naslovom: Cvetje, frančiškanski samostan, Ljubljana.

Ali poznate »Katoliške misijone?« Izšla je že 4. številka III. letnika. Piše res zanimivo, ker poročajo slovenski misijonarji in misijonarki. Rad bi vnel ves narod za veliko misijonsko delo pokristjanjenja poganov. Pošlji 12 D na naslov: Uprava »Katoliških misijonov« v Ljubljani, trg Tabor 12. Ne bo ti nikdar žal. Ako želiš podpirati afrikanke misijone, naroči pri Klaverjevi družbi »Odmev iz Afrike«, stane 10 D in »Zamorček«, stane 5 D. Na Rakovniku v Ljubljani lahko naročiš »Salezijanski Vestnik« za 10 D, ki ti opisuje veliko delo podjetnih Salezijancev doma in v misijonih.

Ce ne več, sa jenega teh listov si naroči, da boš saj nekaj storil za naš verski napredek.

Zborovanja naše stranke.

Pri Spodnji Sv. Kungoti je priredila Slovenska ljudska stranka v nedeljo, 17. t. m., javno zborovanje. Udeležba je bila kljub velikemu snegu zelo lepa. Shodu je predsedoval vrli župan iz Dobrenja g. Anton Ribič. Poslanec Franc Zebot je govoril o gospodarskem in političnem položaju. Povdarjal je pred vsem, da so šli Radičevci v Pašičevo vladlo kar tje v en dan. Prav nobene zahteve, da se naj spreminijo žalostne gospodarske razmere, da se naj znizajo davki in spreminijo druge krivice ni stavila Radičeva stranka v politično ženitno pogodbo, ki jo je sklenila s Pašičem. V teku šestih mesecev, kar imajo Radičevci svoje ministre, se ni ne za kmets, ne za delavca, ne za obrtnika prav nič zboljšalo. Vse se je poslabšalo. Davkov je vsak dan več, krivice so vedno hujše. Na zborovanju je bilo večje število takih, ki so poprej držali s samostojne in Radičevci, a visoki davki, ki jih nalagata Pašič in Radič, so ji modpri oči. Ljudstvo je z malimi izjemami zopet vse v taboru Slovenske ljudske stranke, katere edina se

»Toraj pa pokličite gospoda profesorja Porterja!«

Filander je začuden pogledal Trzana, pa ubogal in glasno zaklical profesorjevo ime v gozd.

Le jek je odgovarjal. Ko pa je Filander še vdrugič zaklical, se je oglasil čisto blizu za grmom siten:

»Pridem takoj. Nikar me ne motite!«

Stopila sta in glej, za grmom je ležal na trebuhu častitljivi gospod profesor, ves zamaknjen v velikega hrošča, ki ga je napadalo celo krdelo gozdnih mravelj.

»Ampak čujte, gospod profesor, ves čas vas že iščemol! V takih skrbeh smo bili!« se je kregal Filander.

»Kaj pa počenjate?«

»Gospod Filander!« je užaljeno dejal profesor Porter ne da bi dvignil glavo. »Gospod Filander, zelo se vam čudim! Toliko let sva že skupaj, pa se še niste naučili, da mora znanstvenik osredotočiti vse svoje duševne in telesne sile na svoj predmet! Na primer tale hrošč! Niti enega njegovega migljaja ne smemo izgubiti iz oči, vsaka njegova kretnja je velevažen prispevek k umevanju zakona o boju za obstanek, ki vlada vso naravo in posebej še —.«

»Pozno je že, gospod profesor! Treba bo iti domov.«

»Recite Barbi, naj prinese večerjo sem v gozd. Sedaj pa mi dajta mir!«

Mnogo truda in prigovarjanja jima je še dalo, da sta ga spravila na noge in odvela domov. In gotovo bi se njima ne bilo posrečilo, da jima ni napadeni hrošč sam prišel na pomoč. Zbral je namreč vse sile, razprl peruti in odrčal v gozd, noseč seboj lepo število svojih najdržnejših napadalcev.

Večirilo se je že, ko so prišli na farmo.

Pa tudi tam so se med tem reševala važna življenjska vprašanja.

(Dalje prihodnjik.)

Dragoceno darilo za vse

Čudi nam daje mati zemlja v zdravilnih zeliščih, katere vodi v naš blagor. Iz takih koristnih zelišč je sestavljeno že 27 let priljubljeno domače sredstvo: Fellerjev blagočišče »Elsafud«. Kakor že v času naših dedov, tako se

poteguje za pravice našega ljudstva. Zborovalci so izrekli popolno zaupanje našim poslancem in naši stranki. — »Slovenskega Gospodarja« so letos mnoge hiše na novo naročile.

Pri D. M. v Brezju pri Mariboru priredi prihodnjo nedeljo, dne 24. januarja poslanec Franjo Žebot javen političen shod za somišljenike SLS. Zborovanje se vrši v gostilni Zupanc blizu cerkve po sv. maši, ki je končana okoli 10. ure. Na shod so povabljeni našinci iz Dolgoš, Zerkove, Sv. Miklavža, Pobrežja in Tezna.

Velika Nedelja. V nedeljo, dne 24. t. m., se vrši po sv. maši v posojilničnih prostorih shod SLS. Poroča g. poslanec A. Bedjanič. Pridite vsil!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 17. t. m. je priredila naša stranka shod, na katerem je izčrpano poročal o političnem položaju poslanec g. Bedjanič. Kljub visoko zapadlemu snegu je bila udeležba ogromna, kar je gotovo najboljša zahvala g. poslancu kot nagrada za njegov trud tešavnega pota. Enoglasno sprejeta resolucija vsebuje sledeče zahteve zborovalcev: 1. Revizijo ustave v svrhu avtonomije Slovenije, da bi se tako prišlo do 2. izenačenja davkov po celi državi, b) naj se dohodnina opusti ali pa vsaj eksistenčni minimum zviša na 10.000 dinarjev in c) da se posebno v naših krajih davčna bremena omilijo, ker so v sedanjem obsegu neznosna. 3. Avtonomija občin in naše šolstvo naj ostane na za Slovenijo častni stopnji neokrnjeno. 4. Monopolna uprava naj dovoli za leto 1926 sajenje tobaka v naših krajih. 5. Poslancem Jugoslovanskega kluba se izreče zaupnica z naročilom, da vstrajajo v boju za pravice našega ljudstva.

Tavžent rože, lipov cvet duliteč,
Ajbiš tudi mnogemu je všeč,
Vendar zdaj spoznal je svet:
»RUDDHA« čaj je cvetov cvet!

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Finančni odbor razpravlja o proračunih posameznih ministrstev. Sedaj pride na vrsto proračun ministrstva prosvete.

Skupščina se sestane 29. t. m. Pašiča do tedaj še ne bo nazaj. Po zadnjih vestih iz Beograda se odpelje k sejumu v Monte Carlo zunanji minister dr. Ninčič, da se dogovorita glede sestanka zunanjih ministrov Male antante. Konferenca Male antante se napoveduje za dne 20. februarja na Bledu.

V nedeljo je imel Radič shod v Subotici, Pribečevič pa v Ljubljani. Radič je imel prav zmeden govor; govoril je o bogastvu Vojvodine, laskal se je prebivalstvu vseh narodnosti, o davkih, ki uničujejo tudi tako rodovitno Vojvodino, je pa molčal.

Ljubljanskemu shodu bi se lahko reklo: Pribečevič proti Pribečeviču, kajti voditelj stranke je grajal to, kar je baš njegova stranka zagrešila v državi. V svojem govoru je Pribečevič tudi naglasil, da je njegova stranka edina, ki stoji na vidovdanski ustavi. Dragoceno je priznanje, da do te ustave ne bi bilo prišlo, če ne bi bilo samostojnih demokratov. Taka izjava v današnji dobi, ko se vse stranke pripravljajo na revizijo ustave, je dovolj značilno dejstvo, ki ga ne smemo mirno preiti. Posebno Slovenci moramo biti Pribečeviču za to izjavo hvaležni. Ni Slovence namreč, ki ne bi bil prepričan, da vidovdanska ustava za Slovence ni sprejemljiva. Ravno od nje prihajajo vse krivice, ki se danes gode slovenskemu narodu.

MADŽARSKI SKANDAL.

Madžarska vlada očividno ščiti ponarejevalce. Te dni je bila mobilizirana v Budimpešti vsa policija, da prepreči nemire, ki bi utegnili nastati ob otvoritvi parlamenta. Grof Bethlen je sprejel izdajatelje največjih madžarskih listov in jim sporočil, da se preiskava v falsifikatorski aferi tiče najvišjih interesov Madžarske, ker so v to afero zapletene najvišje vojaške in politične osebnosti. Dalje je grof Bethlen izjavil, da v parlamentu ne bo dovolil razprave o političnem pomenu afere. Tudi pri predsedniku parlamenta se je vršila konferenca z voditelji strank, kjer pa socialisti in meščanska opozicija niso bili zastopani. Na tej konferenci je grof Bethlen izjavil, da bi bil voljan pristati na parlamentarno preiskovalno komisijo, a to samo s pogojem, da se vse stranke odreko debati v tej aferi v parlamentu.

NESKA VLADNA KRIZA.

Dr. Luthru se je zopet ponesrečil poskus vladne sestave. Tokrat je bil spor z demokrati, ki so zahtevali za sebe notranje ministrstvo. Sedaj namerava dr. Luther svetovati predsedniku republike Hindenburgu, da se sestavi uradniška vlada z njim na čelu. Glavno glasilo socialne demokracije »Vorwärts« danes izjavlja, da se uradniška vlada dr. Luthra ne bo mogla držati, če nanjo ne pristane centum. Edina rešitev sedanje krize je v razpustu državnega zbora in razpisu novih volitev.

hvali tudi sedaj kot zanesljiv ublažitelj bolečin pri reumatizmu, v krizu, trganju v udih in glavi ter pri zobobolu. Odlično služi pri utrujenosti in onemoglosti, krepi in osveži mišičevje in živce, ter kljubuje hladnemu zraku. Pomešan z vodo je prijeten za grgranje, za vrat in za grlo. Izvrsten kosmetikum. Odnostno in odzumen je močnejši in večjega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnati ali 2

Tedenske novice.

Odbor Zupanske zveze v Mariboru, izvoljen na ustanovnem občnem zboru v Mariboru dne 6. januarja in v Celju dne 10. januarja 1926: I. načelnik: dr. Josip Leskovar, mestni župan v Mariboru; podnačelnik: Ivo Urbas, župan, Slemen. II. Odborniki (po okrajih): 1. Anton Sentič, župan, Zakot pri Brezicah; 2. dr. Anton Ogrizek, odvetnik in občinski svetnik v Celju; 3. Alojz Lesjak, župan, Sv. Jurij ob Taboru; 4. Ivan Zver, župan, Velika Polana; 5. Marko Blekač, župan, Rečica ob Savinji; 6. Anton Tomman, župan, Konjice okolica; 7. Jakob Drakster, župan, Dol pri Hrastniku; 8. Jakob Stuhec, župan, Staranovavas pri Križevcih; 9. Jakob Klemenčič, župan, Ivanjci; 10. Ivo Urbas, župan, Slemen, Selnica ob Dravi; 11. dr. Andrej Veble, odvetnik, Maribor; 12. Jože Stabej, obč. svetnik, Maribor; 13. Ignacij Ozvatič, obč. svetnik, Maribor; 14. Tone Poharc, župan, Pečke pri Makolah; 15. Jožef Pavlinjek, župan, Skakovci pri Cankovi; 16. Luka Deržečnik, župan, Orlica pri Breznem; 17. Jurij Kugovnik, obč. odb., Prevalje; 18. Franc Ranič, župan, Gajovci pri Moškanjcih; 19. Andrej Bedjanič, župan in narodni poslanec, Obrež pri Središču; 20. Iven Guzej, župan, St. Janž pri Spod. Dravogradu; 21. Martin Lampič, župan, Velenje; 22. Fran Zličar, župan, Ponikva ob južni žel.; 23. Janez Roškar, župan, Rajnkovce; 24. Anton Tržan, župan, Dobje. III. Namestniki: 1. Ivan Serbec, župan, Veliki Kamen; 2. Jožef Samec, župan, Škofjavan pri Vojniku; 3. Alojzij Mihelčič, občinski svetnik, Celje; 4. Marijn Topole, župan, Marijagradec; 5. Ljudevit Poljanec, župan, Cogetinci pri Sv. Antonu v Slov. gor.; 6. Ivan Juršič, župan, Bistrica pri Rušah; 7. Ivan Vicman, župan, Cirknica pri St. Ilju v Slov. gor.; 8. Franc Planinšec, župan, Mislinja; 9. Lovro Vamberger, župan, Stanetinci, Sv. Jurij ob Ščavnici; 10. Mart. Cestnik, župan, Zgornja Pristava, St. Vid pri Ptuj. IV. Izvršni odbor: 1. načelnik: dr. Josip Leskovar; 2. podnačelnik: Ivo Urbas, župan, Slemen; 3. Jože Stabej; 4. Ignacij Ozvatič; 5. dr. Andrej Veble; 6. Jurij Kugovnik.

Krajevni odbori SLS! Prosimo, da si dobro preberete članek v današnjem »Slov. Gospodarju« pod naslovom: »Zupanom in zaupnikom SLS!« članek govori o uradni popravil volilnih imenikov, ki jo vršijo zupanstva ravno sedaj od 1. do 31. januarja. Pri zadnjih volitvah 8. februarja so v mnogih občinah naši volilci prišli na volišče, a niso smeli voliti, ker niso bili vpisani v volilni imenik. Krivo je bilo temu to, ker krajevni odbori SLS niso pregledali volilnega imenika, vsled tega niso vedeli, kdo je v volilni imenik vpisan, kdo ne in potem seveda tudi niso mogli župana opozoriti, da naj izpuščene vpiše. Opozarjamo se posebej, da je sedaj vpis volilcev zelo lahek, ker ni potreba za vpis nikakih dokumentov, dočim je pri reklamacijah pred volitvami treba več dokumentov! Krajevni odbori SLS! Pobrigajte se za vpis naših somišljenikov, ki še niso vpisani! Oskrbite si prepis volilnega imenika, da morete točno kontrolirati, kdo je v volilnem imeniku, kdo ne! Končno še povdarjamo, da sedaj ni več razlike med imeniki za državnozbornske in za občinske volitve, ampak da je sedaj predpisan samo en volilni imenik. V ta edini volilni imenik se morajo vpisati vsi ki vsaj 6 mesecev (pol leta) bivajo v občini.

Cerkvena slovesnost v Mariboru. V ponedeljek, dne 25. t. m., se v mariborski baziliki slovesno obhaja praznik Matere Milosti. Red službe božje je isti, kakor ob nedeljah in zapovedanih praznikih. Pridige bodo ob pol sedmih, pol desetih in ob treh popoldne. Vsi častilci Matere Mil. se vabijo k množični udeležbi!

Slovensko obrtno društvo v Mariboru je ugotovilo, da plačujejo davke onemogli, pohabljeni obrtniki, kateri izvršujejo delno svojo obrt ali pa samo z enim pomočnikom; nadalje da so nekateri obrtniki odjavili začasno svojo obrt, ne da bi oddali obrtni list in plačujejo vsled tega dalje davke, kateri so jim predpisani. Slovensko obrtno društvo v Mariboru je sklenilo na svoji odborovi seji, da v tem smislu prizadetim obrtnikom gre na roko, da ne bodo plačevali takšnih davkov ne ozirajoč se, če so člani Slovenskega obrtnega društva ali ne. Vsled tega vabi vse prizadete obrtnike, da se javijo v pisarni Slovenskega obrtnega društva v Mariboru, Grajska ulica 1-1.

Mariborska sekcija Društva kmetijskih strokovnjakov za Slovenijo priredi v nedeljo, 24. t. m. družabno-poučni zlet svojih članov iz Maribora in okolice na veleposestvo g. E. Bachlerja v Račjem pri Mariboru. Odhod iz Maribora ob 13.18 popoldne, vrnitev iz Rač ob 17.38, ali 18.33 zvečer. Zlet vodi načelnik sekcije tov. prof. inž. Vončina. Povabljeni so vsi tovariši.

Smrt pod sodom vina. Pretekli dne se je v Mariboru ponesrečil hlapec pri vinski trgovini Gnilšek, Fr. Korošec. Vozil je od vinske trgovine v kantino v meljski vojašnici sod vina, držeč okrog 180 litrov. Dasi mu je poprej gospodar zahteval, naj nikar ne pomaga pri spraviljanju vina v klet, ker to ni njegova dolžnost, ampak naj raje pazi na konja, ki je zelo plašljiv, je Korošec vendar pomagal sod skotati z voza in ne da bi čakal na pomoč vojakov, katere je šla dekla iskat, je skušal sam spraviti sod po stopnicah v klet. Na zledenelih stopnicah pa mu je nenadoma spodrsnilo, padel je in sod se je prevalil preko njega. Težko breme mu je zdrobilo prsni koš in lobjanjo. Par minut je še živel, kmalu pa je v mukah umrl. Preveliko zaupanje v last-

no moč je zakrivilo njegovo prezgodnjo smrt. Pri takih priložnostih je pač glavna potreba previdnost.

Smrt vrlega moža. Dne 16. t. m. je v Limbušu pri Mariboru izdihnil svojo blago dušo starosta limbuške župnije in širše okolice, gospod Jernej Tominc, hišni posestnik in vpokojeni čuvaj postajališča Limbuš. Rojen je bil 22. avgusta 1828 v Cirkovcih ter dosegel lepo in redko starost 98 let. Njegovo dolgo življenje je bilo polno neumornega dela in burnih doživljanj, vendar je vedno ostal veren katoličan in zaveden narodnjak. Kot mladenič je opravljal težka poljska dela, pozneje se je pa na Ptujski gori učil tkalske obrti, ki je takrat v naših krajih povsod cvetela. Leta 1849 ga je zadela težka usoda — potrjen je bil k vojakom in brez slovesa od domačih je moral odriniti pod orožje. Celih 7 let ni videl svojega doma in ni slekel vojaške suknje. Služboval je v Toskani in Gornji Italiji, kjer so stali takrat slovenski polki pod poveljstvom sivolasega maršala Radeckija v boji z Piemontezci. Pod Radeckijem se je udeležil vseh bitk; leta 1851 je celo govoril z Radeckijem, ki mu je položil roko na ramo in ga po očetovsko vprašal: »Kako se ti godi dete, ali dobiš, kar ti gre?« Pri vojaki je napredoval do četovodje. Leta 1859 se je vrnil od vojakov ter se leta 1858 poročil z Nežo Bohak. Poroko je izvršil cirkovski župnik g. Hrga. Srečno zakonsko življenje je bil onenadoma leta 1859 pretrgano s pozivom na vojsko. Udeležil se je zopet bitk v Italiji, iz katerih je srečno odnesel zdravo kožo. Vrnivši se domov, je stopil leta 1862 k železnici. Služil je najprej v Strnišču in nato štiri leta ob koroški progi v Puščavi. Tamošnji župnik g. Zieringer ga je prepogovoril, da je se vpisal v Mohorjevo družbo, katere zvest član je ostal do svoje smrti. Iz Puščave je šel službovat v Vuzenico, potem v Vuhred, leta 1871 je pa prišel za čuvaja v Limbuš, kjer se je kmalu na to otvorilo postajališče vlakov. Za naporno službo je prejemal malo plačo — 13 goldinarjev mesečno. Vendar si je toliko prihranil, da je leta 1895., ko je stopil v pokoj, kupil v Limbušu Vrbanovo hišo. Leta 1902 mu je umrla njegova zvesta zakonska družica. V Limbušu je bil dolgo let občinski odbornik in član načelstva v domači posojilnici. Bil je zvest pristaš naše stranke in naročnik »Slov. Gospodarja«. — Večer svojega življenja je posvetil skrbni za svojo dušo. Dokler so ga noge nosile, je bil vsaki dan pri sv. maši in pogosto pri sv. obhajilu. Cele dneve je posvetil pobožni molitvi. Večkrat ga je bilo videti na klopi vrtu pred hišo, kjer je kljub visoki starosti brez očal čital svojo priljubljeno molitveno knjigo. Nepozabnemu rajnemu svetila večna luč, žalujočim pa izrekamo iskreno sožalje.

Požar uničil hišo. Zadnjo soboto je izbruhnil ogenj na Ranci pri Pesnici in upepelil klub gašenju hišo mariborskega vinskega trgovca Pugla, ki je stala tik vinčarije.

Zanimivo odkritje v Hočah. Hoče pri Mariboru spadajo med najstarejše naselbine v mariborski okoličini. Tu je že v 11. stoletju stala cerkev, od katere je danes ohranjena samo še krypta ali grobnica. Nova sedanja cerkev je sezidana na temeljih stare in stara grobnica se nahaja pod sedanjo cerkvijo. V grobnici je znani mariborski zgodovinar, profesor na mariborskem bogoslovju pred. g. dr. Franc Kovačič skupno z konservatorjem dr. Stetom iz Ljubljane odkril starorimski spomenik, ki je vžidan v zid prvotne cerkvene stavbe. Spomenik je mojstersko rimsko delo in prav umetniško. Grobnica je znamenita tudi vsled tega, ker ima tlak iz marmorja. Natančno še spomenika in grobnice ni mogoče preiskati, ker je povodenj naplavila v njo polno peska in blata.

Okrajni zastop Maribor je dal vsled visokega snega potegniti sneženi plug na Ptujski cesti. Posestniki vprežne živine, ki so bili zaposleni pri tem delu, se za dobro postrežbo in okrepčilo z dobro kapljico iskreno zahvaljujejo sledečim gospodom: županu Jelenu, Podlipnik, Fajdiga, Visočnik, Brecl, vsi na Teznu, Visočnik v Hočah, Kreitner v Rogozi, Wrus in Hergouth pri Sv. Miklavžu. Ti in vsi smo mnenja, da okrajni zastop mariborski dobro skrbi za ceste.

Naselitev Hrvatov pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Pri nas, še bolj pa okrog Jarenine in okrog Pesnice, se je naselilo zadnji čas mnogo Hrvatov, večinoma iz varaždinske županije. Doma jim je pretesno, zemljišča so preveč razkosana, zato so si prišli k nam iskat doma. Kolikor se je doslej pokazalo, so dobri in tudi prav razumni ljudje. Zelimo jim srečo in da bi se počutili med nami kakor med brati. Le nekaj se moramo s skrbjo vprašati: Odkod to, da mora toliko naših ljudi tu ob meji prodati rodno grudo? Nekateri res da ne znajo ali nočejo pametno gospodariti. Toda veliko več so krive naše slabe gospodarske razmere. Nekdaj smo veliko trgovali s Srednjo in Gornjo Stajersko z vinom, s sadjem, z živino in z drugim blagom. Zdaj smo pa prišli čisto za mejo, takorekoč za državni plot. Skrb države mora biti, da bode obmejno ljudstvo gospodarsko krepko in da bode vzljubilo novo domovino, ne pa da je manj zadovoljno kot prej in da se mora seliti drugam po svetu!

Preveč težka lokomotiva vrgla vlak iz tira. Dne 9. januarja zjutraj se je zgodila na prekmurski progi Murska-Sobota—Hodoš in sicer med postajama Gornja-Lendava—Mačkovci-Stanjevci, železniška nesreča, ki, hvala Bogu, ni zahtevala nobene človeške žrtve. Vlak je skočil iz tira,